

รายงานสรุปผลการรับฟังความคิดเห็น

ร่างพระราชบัญญัติข้อมูลความมั่นคงของรัฐและความลับของทางราชการ พ.ศ.

จากประชาชน มาตรา ๗๗ แห่งรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๐

สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ มีการดำเนินการจัดทำร่างพระราชบัญญัติข้อมูลความมั่นคงของรัฐ และความลับของทางราชการ พ.ศ. จึงจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการจัดทำร่างกฎหมาย และให้เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรีซึ่งเห็นชอบแนวทางการจัดทำและเสนอร่างกฎหมายตามบทบัญญัติมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และหลักเกณฑ์ในการตรวจสอบความจำเป็นในการตราพระราชบัญญัติ (Checklist) ที่ปรับปรุงใหม่ในคราวประชุมคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๖๐ ทั้งนี้ การดำเนินการเพื่อรับฟังความคิดเห็นเสร็จสิ้นลงแล้วตามรายงานสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติข้อมูลความมั่นคงของรัฐและความลับของทางราชการ พ.ศ. ดังนี้

๑) วิธีการในการรับฟังความคิดเห็น

สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ ดำเนินการจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้องผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของหน่วยงานทางเว็บไซต์ www.nsc.go.th และ www.lawamendment.go.th โดยมีประกาศเรื่อง การรับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติข้อมูลความมั่นคงของรัฐและความลับของทางราชการพ.ศ. ลงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๖๐ เผยแพร่เป็นการล่วงหน้าทางเว็บไซต์ดังกล่าว เพื่อประกาศวิธีการรับฟังความคิดเห็น ระยะเวลาเริ่มต้นและสิ้นสุดในการรับฟังความคิดเห็น โดยมีข้อมูลประกอบการรับฟังความคิดเห็นประกอบด้วย ๑) ความเป็นมา ๒) สภาพปัญหาและสาเหตุของปัญหา ๓) ความจำเป็นที่ต้องตรากฎหมายเพื่อแก้ไขปัญหา ๔) หลักการอันเป็นสาระสำคัญของกฎหมาย และ ๕) ร่างพระราชบัญญัติฯ และประเด็นที่จะรับฟังความคิดเห็น

ทั้งนี้ โดยการจัดรับฟังความคิดเห็นที่มีต่อร่างพระราชบัญญัติข้อมูลความมั่นคงของรัฐและความลับของทางราชการพ.ศ. (รับฟังทั้งฉบับ) และต่อแนวทางบรรจุบางหลักการไว้ในร่างพระราชบัญญัติฯ (รับฟังรายประเด็น) รวม ๔ ประเด็น ได้แก่ ๑) ประเด็นค่านิยมข้อมูลความมั่นคงของรัฐและความลับของทางราชการ ๒) หมวด ๑ การเปิดเผยข้อมูลความมั่นคงของรัฐและความลับของทางราชการ ๓) หมวด ๒ คณะกรรมการข้อมูลความมั่นคงของรัฐและความลับของทางราชการ และ ๔) หมวด ๓ บทกำหนดโทษ

๒) จำนวนครั้งและระยะเวลาในการรับฟังความคิดเห็นแต่ละครั้ง

รับฟังความคิดเห็นผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของหน่วยงานทางเว็บไซต์ www.nsc.go.th และ www.lawamendment.go.th รวม ๑ ครั้ง เป็นระยะเวลา ๓๒ วัน ตั้งแต่วันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๖๑ ถึงวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๖๑

๓) พื้นที่หรือกลุ่มเป้าหมายในการรับฟังความคิดเห็น

ส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐผู้เกี่ยวข้อง ภาคเอกชน และประชาชนทั่วไป โดยการรับฟังความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้องผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของหน่วยงานทางเว็บไซต์ www.nsc.go.th และ www.lawamendment.go.th รวมระยะเวลา ๓๒ วัน มีจำนวนผู้เข้าเยี่ยมชมเว็บไซต์ทั้งสิ้น ๓๑๗ ครั้ง ซึ่งส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐผู้เกี่ยวข้อง ภาคเอกชน และประชาชนทั่วไป สามารถแสดงความคิดเห็นตามแบบการรับฟังความคิดเห็น ส่งกลับมาได้ทั้งช่องทางผ่านเว็บไซต์ หรือดาวน์โหลดแบบการรับฟังความคิดเห็นเพื่อส่งกลับมาตามช่องทางอื่น ได้แก่ ช่องทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์หรืออีเมล โทรสาร และไปรษณีย์ ทั้งนี้มีผู้แสดงความคิดเห็นผ่านช่องทางเว็บไซต์ ๒๔ รายการ และแสดงความคิดเห็นผ่านช่องทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ ๑ รายการ สรุปรวมมีผู้แสดงความคิดเห็นทั้งสิ้น ๒๕ คน

๔) ประเด็นที่มีการแสดงความคิดเห็น

- ๔.๑ ร่างพระราชบัญญัติข้อมูลความมั่นคงของรัฐและความลับของทางราชการ พ.ศ.
- ๔.๒ คำนิยามข้อมูลความมั่นคงของรัฐและความลับของทางราชการ
- ๔.๓ หมวด ๑ การเปิดเผยข้อมูลความมั่นคงของรัฐและความลับของทางราชการ
- ๔.๔ หมวด ๒ คณะกรรมการข้อมูลความมั่นคงของรัฐและความลับของทางราชการ
- ๔.๕ หมวด ๓ บทกำหนดโทษ

๕) ข้อคัดค้านหรือความเห็นของหน่วยงานและผู้ที่เกี่ยวข้องในแต่ละประเด็น

ร่างพระราชบัญญัติข้อมูลความมั่นคงของรัฐและความลับของทางราชการ พ.ศ.

ข้อคัดค้าน มีผู้แสดงความคิดเห็น ๒ คน “ไม่เห็นด้วย” ในจำนวนนี้มีบางส่วนแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมซึ่งมีเนื้อหาสอดคล้องกันว่า ข้อมูลความมั่นคงของรัฐและความลับของทางราชการได้รับการคุ้มครองอยู่แล้ว ตามมาตรา ๑๕ ของพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้ง พระราชบัญญัติดังกล่าวได้กำหนดขั้นตอน วิธีการ บทกำหนดไว้ จึงไม่จำเป็นต้องตรากฎหมายใหม่ เนื่องจากอาจทำให้เกิดปัญหาในการตีความ และการบังคับใช้ อย่างไรก็ดี ควรเพิ่มบทนิยามคำว่า “ข้อมูลความมั่นคงของรัฐและความลับของทางราชการ” ในพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการตีความว่าข้อมูลข่าวสารใดเป็นข้อมูลความมั่นคงของรัฐและความลับของทางราชการ

ความคิดเห็น มีผู้แสดงความคิดเห็น ๑๙ คน “เห็นด้วย” ในจำนวนนี้มีบางส่วนแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม ดังนี้

๑) เห็นควรให้มีกฎหมายว่าด้วยข้อมูลความมั่นคงของรัฐและความลับของทางราชการเพื่อประโยชน์ในการเก็บรักษาข้อมูลสำคัญของรัฐ ที่อาจส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของชาติ

๒) ร่างพระราชบัญญัติข้อมูลความมั่นคงของรัฐและความลับของทางราชการ พ.ศ. สอดคล้องกับพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อย่างไรก็ดี ควรอธิบายหลักเกณฑ์หรือยกตัวอย่าง

สำหรับทุกข้อความที่มีคำว่า "เหมาะสม" "เหตุสมควร" "พอสมควรแก่เหตุ" เพิ่มเติม เนื่องจากคำเหล่านี้ อาจเปิดช่องให้เจ้าหน้าที่ของรัฐใช้ดุลยพินิจในการตีความ ซึ่งอาจทำให้ส่งผลกระทบต่อทั้งในเชิงบวกและเชิงลบ ได้ตามผู้ปรับนำไปใช้ของแต่ละกรณี

๓) รัฐมีหน้าที่ดูแลข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงของชาติ และเป็นผู้ได้รับสิทธิในการจัดการ ความเรียบร้อยของข้อมูลข่าวสาร และสื่อสารสนเทศของบ้านเมือง ทั้งนี้ ต้องเป็นไปเพื่อความสงบเรียบร้อย และ ส่งเสริมให้ประชาชนเป็นผู้ร่วมพิจารณาตัดสินใจ โดยมีข้อมูลที่ได้รับจากทางรัฐอย่างเท่าเทียม ทั่วถึงเสมอกัน เพื่อการมีส่วนร่วมของประชาชนอย่างสันติเป็นธรรม ซึ่งงานบริหารจัดการข้อมูลข่าวสารกลุ่มนี้ จำเป็นต้องรวมเข้าในร่างพระราชบัญญัติข้อมูลความมั่นคงของรัฐและความลับของทางราชการด้วย มิฉะนั้น ร่างพระราชบัญญัตินี้ จะมีอำนาจเพียงแคร์รักษาความลับของราชการเพียงเท่านั้น ไม่ได้ทำหน้าที่ครอบคลุม ถึงความมั่นคงของชาติแต่อย่างใด

๔) ควรกำหนดขอบเขตและความสำคัญของข้อมูลความมั่นคงที่ประชาชนควรรับทราบ เพื่อให้เกิด ประโยชน์กับประชาชนและประเทศชาติ หากข้อมูลความลับใดหากเปิดเผยแม้เพียงบางส่วน หากไม่เกิด ประโยชน์ต่อประเทศชาติ และส่วนรวม หรือสร้างความเสียหาย ย่อมก่อให้เกิดผลกระทบและอาจเป็น ภัยคุกคามต่อประเทศชาติและความมั่นคงได้

๕) ควรมีหน่วยงานหรือผู้มีหน้าที่ที่รับผิดชอบในการแจ้งหรือเปิดเผยข้อมูลความมั่นคง รวมถึง เจ้าหน้าที่ที่ทำหน้าที่ติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลกระทบทั้งภายในและภายนอกประเทศ อันเนื่อง มาจากการเปิดเผยข้อมูลความมั่นคง ตลอดจนมีศูนย์รับแจ้งเหตุข้อมูลความมั่นคง หรือแจ้งข้อมูลที่เป็นเหตุ ที่ก่อให้เกิดภัยความมั่นคงเบื้องต้น ที่สามารถตรวจสอบข้อมูลข่าวสารได้ทันทั่วทั้ง ในช่องทางการสื่อสาร social network เพื่อป้องกันผลกระทบ

ค่านิยมข้อมูลความมั่นคงของรัฐและความลับของทางราชการ

ข้อคัดค้าน มีผู้แสดงความคิดเห็น ๕ คน “ไม่เห็นด้วย” ในจำนวนนี้มีบางส่วนแสดงความคิดเห็น เพิ่มเติม ดังนี้

๑) ค่านิยมข้อมูลความมั่นคงของรัฐและความลับของทางราชการครอบคลุมเกินไป ชัดกับหลักใช้ เท่าที่จำเป็น การรวมสถาบันพระมหากษัตริย์และสถาบันศาสนาในค่านิยมเป็นการขยายขอบเขตมากเกินไป ความจำเป็น

สถาบันพระมหากษัตริย์ มีลักษณะเป็นบุคคลสาธารณะ และการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับสถาบัน พระมหากษัตริย์ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับความมั่นคงของรัฐ (โปรดเปรียบเทียบกับกฎหมายของสหราชอาณาจักร และราชอาณาจักรนอร์เวย์)

ส่วนสถาบันศาสนา การที่รัฐไทยรวมเอาศาสนามากำกับโดยรัฐ ทำให้ไทยหนีห่างจากความเป็น secular state นอกจากนี้การคุ้มครองโดยร่างพระราชบัญญัตินี้ยังครอบคลุมไปถึง ศาสนาอื่น ๆ อีกด้วย ทำให้ในระยะยาวอาจจะเกิดปัญหาได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากคณะกรรมการที่แต่งตั้งใช้ดุลพินิจแตกต่างกัน ในแต่ละศาสนา นอกจากนี้ยังเห็นไม่มีความจำเป็นที่ต้องเก็บความลับในด้านศาสนา คาดว่าผู้ร่างอาจจะต้องการกฎหมายที่ครอบคลุมไว้มาก่อน แต่การครอบคลุมก็ขัดกับหลักใช้เท่าที่จำเป็นเช่นกัน

๒) คำนิยามข้อมูลความมั่นคงของรัฐและความลับของทางราชการ ควรครอบคลุมทุกส่วน ที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลความมั่นคงทั้งในมิติทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และข้อมูลทางนิติบัญญัติข้อมูลทางการบริหาร ข้อมูลทางด้านตุลาการ ด้านการทหาร ตำรวจ และเจ้าหน้าที่รัฐอันเกี่ยวข้องกับความมั่นคงของประเทศ

ความคิดเห็น มีผู้แสดงความคิดเห็น ๑๙ คน “เห็นด้วย” และ ๑ คน “ไม่แสดงความคิดเห็น” ในจำนวนนี้มีบางส่วนแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม ดังนี้

๑) คำนิยามข้อมูลความมั่นคงของรัฐและความลับของทางราชการมีความชัดเจนและจำกัดเฉพาะในมิติที่เป็นความมั่นคงโดยแท้ ซึ่งสอดคล้องตามหลักความได้สัดส่วน และไม่เป็นการจำกัดสิทธิของประชาชนเกินความจำเป็นตามมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญ อย่างไรก็ตาม สสมควรนำคำนิยามดังกล่าวไปบัญญัติเพิ่มเติมข้อมูลในพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ไม่สมควรตราเป็นกฎหมายใหม่ขึ้นใช้บังคับ

๒) คำนิยามข้อมูลความมั่นคงของรัฐและความลับของทางราชการมีความกระชับ เข้าใจง่าย และสอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบัน

หมวด ๑ การเปิดเผยข้อมูลความมั่นคงของรัฐและความลับของทางราชการ

ข้อคัดค้าน มีผู้แสดงความคิดเห็น ๔ คน “ไม่เห็นด้วย” ในจำนวนนี้มีบางส่วนแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมซึ่งมีเนื้อหาสอดคล้องกันว่า ควรเพิ่มแนวทางการมีส่วนร่วมของประชาชน และภาคเอกชนในการต้องรักษาข้อมูลความมั่นคงของรัฐและความลับของทางราชการในทุกภาคส่วน โดยมีหน่วยงานความมั่นคงทำหน้าที่ประสานงานกับองค์กรภาคเอกชนเพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจในการตรวจสอบ ติดตาม เฝ้าระวัง ภัยคุกคามในทุกรูปแบบ ตลอดจนมีเครือข่ายความมั่นคงภาคเอกชนเพื่อเป็นฐานข้อมูลความมั่นคงต่อไป นอกจากนี้ ควรกำหนดมาตรการเฉพาะสำหรับการเปิดเผยข้อมูลความมั่นคงของรัฐและความลับของทางราชการผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ

ความคิดเห็น มีผู้แสดงความคิดเห็น ๒๐ คน “เห็นด้วย” และ ๑ คน “ไม่แสดงความคิดเห็น” ในจำนวนนี้มีบางส่วนแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม ดังนี้

๑) เห็นด้วยในเรื่องการที่มีการแบ่งลำดับดับการเข้าถึงข้อมูล และชั้นความลับของข้อมูล และเชื่อในกระบวนการที่ผ่านมาว่ามีกรณีศึกษาที่น่าจะเป็นประโยชน์ในการกำหนดทิศทางการบริหารจัดการในอนาคต อย่างไรก็ตาม ในปัจจุบันเทคโนโลยีมีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนข้อมูลข่าวสาร ดังนั้น การตราพระราชบัญญัตินี้

จำเป็นต้องดำเนินการบังคับใช้ในกลุ่มโลกโซเชียลด้วย นอกจากนี้ ควรมีการศึกษา วิเคราะห์ พัฒนา ปรับปรุง ปรับใช้ประโยชน์ ประยุกต์ใช้งาน ถ่ายทอดฝึกฝน ควบคู่ไปกับการบังคับใช้พระราชบัญญัติ และควรมีกฎหมายอื่นรองรับในกรณีที่มีการเปิดเผยข้อมูลความมั่นคงของรัฐและความลับของทางราชการโดยมิชอบบนโลกโซเชียล

๒) ควรส่งเสริมให้ประชาชนตระหนักถึงความสำคัญของข้อมูลความมั่นคงของรัฐและความลับของทางราชการ เพื่อที่ประชาชนจะได้รับประโยชน์และรับทราบว่าตนมีหน้าที่สำคัญอย่างไรที่จะต้องปฏิบัติตาม หรือ เผื่อระวัง ตรวจสอบ ติดตามปัญหาตามกฎเกณฑ์ของกฎหมาย อันจะทำให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในการบังคับใช้ร่างพระราชบัญญัติข้อมูลความมั่นคงของรัฐและความลับของทางราชการ พ.ศ. ต่อไป

หมวด ๒ คณะกรรมการข้อมูลความมั่นคงของรัฐและความลับของทางราชการ

ข้อคัดค้าน มีผู้แสดงความคิดเห็น ๗ คน “ไม่เห็นด้วย” ในจำนวนนี้มีบางส่วนแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมดังนี้

๑) คณะกรรมการข้อมูลความมั่นคงของรัฐและความลับของทางราชการมีความซ้ำซ้อนกับคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๒) การกำหนดให้คำวินิจฉัยของคณะกรรมการฯ ตามมาตรา ๑๔ ไม่สามารถตรวจสอบโดยฝ่ายตุลาการได้ เป็นการทำลายหลักนิติรัฐ ซึ่งโดยหลักการแล้ว การกระทำทางปกครองใดๆ ไม่ควรถึงที่สุดโดยฝ่ายปกครองเอง ต้องถูกรับรู้และตรวจสอบโดยฝ่ายตุลาการด้วย

ความคิดเห็น มีผู้แสดงความคิดเห็น ๑๗ คน “เห็นด้วย” และ ๑ คน “ไม่แสดงความคิดเห็น” ในจำนวนนี้มีบางส่วนแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมดังนี้

๑) ควรมีมติการพิจารณาการเปิดเผยข้อมูลสำคัญ และการลำดับความสำคัญของข้อมูลความลับของคณะกรรมการฯ ทั้งนี้ ข้อมูลนั้นควรเป็นประโยชน์และควรเปิดเผยข้อมูลความมั่นคงและความลับของทางราชการกับภาคประชาชน ภาคสังคม และภาคเอกชนนั้นได้ เป็นต้น

๒) ในส่วนของคณะกรรมการพิจารณาและวินิจฉัยอุทธรณ์นั้น มองว่าเป็นกรณีที่เกิดความขัดแย้งขึ้นในสังคม หรือเกิดความเสียหายจากการเปิดเผยข้อมูลฯ และ ความผิดพลาดของเจ้าหน้าที่ของรัฐในการเปิดเผยข้อมูลความมั่นคง จึงเห็นควรมีคณะกรรมการอุทธรณ์เพื่อวินิจฉัยปัญหาดังกล่าว เพื่อพิจารณาและสั่งการแก้ไขปัญหา ตลอดจนความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ดังกล่าว

หมวด ๓ บทกำหนดโทษ

ข้อคัดค้าน มีผู้แสดงความคิดเห็น ๓ คน “ไม่เห็นด้วย” ในจำนวนนี้มีบางส่วนแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมดังนี้

๑) ควรเพิ่มบทกำหนดโทษสำหรับการกระทำมิชอบในหน้าที่ หรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงในหน้าที่

๒) บทกำหนดโทษสูงเกินไป

ความคิดเห็น มีผู้แสดงความคิดเห็น ๒๑ คน “เห็นด้วย” และ ๑ คน “ไม่แสดงความคิดเห็น” ในจำนวนนี้มีบางส่วนแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมว่า ควรบัญญัติเพิ่มโทษสำหรับการกระทำมิชอบในหน้าที่ หรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงในหน้าที่ หรือมีส่วนร่วมในการกระทำความผิดทั้งต่อตนเอง และบุคคลภายนอก

๖) คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น

ข้อคัดค้าน ๑ ข้อมูลความมั่นคงของรัฐและความลับของทางราชการได้รับการคุ้มครองอยู่แล้ว ตามมาตรา ๑๕ ของพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้ง พระราชบัญญัติดังกล่าว ได้กำหนดขั้นตอน วิธีการ บทกำหนดไว้ จึงไม่จำเป็นต้องตรากฎหมายใหม่ เนื่องจากอาจทำให้เกิดปัญหา ในการตีความ และการบังคับใช้ อย่างไรก็ตาม ควรเพิ่มบทนิยามคำว่า “ข้อมูลความมั่นคงของรัฐและความลับของทางราชการ” ในพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เพื่อให้เกิดความชัดเจน ในการตีความว่าข้อมูลข่าวสารใดเป็นข้อมูลความมั่นคงของรัฐและความลับของทางราชการ

คำชี้แจง ๑ มาตรา ๕๙ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้รัฐต้องเปิดเผยข้อมูล หรือข่าวสารสาธารณะในครอบครองของหน่วยงานของรัฐที่มีข้อมูลเกี่ยวกับความมั่นคงของรัฐหรือ เป็นความลับของทางราชการตามที่กฎหมายบัญญัติ เนื่องจากปัจจุบันยังไม่มีกฎหมายว่าด้วยข้อมูลความมั่นคงของรัฐและความลับของทางราชการเป็นการเฉพาะ สมควรกำหนดให้มีกฎหมายว่าด้วยข้อมูลความมั่นคงของรัฐและความลับของทางราชการเพื่อให้มีมาตรการคุ้มครองข้อมูลความมั่นคงของรัฐและความลับของทางราชการ

ข้อคัดค้าน ๒ คำนิยามข้อมูลความมั่นคงของรัฐและความลับของทางราชการครอบคลุมเกินไป ขัดกับหลักใช้เท่าที่จำเป็น การรวมสถาบันพระมหากษัตริย์และสถาบันศาสนาในคำนิยามเป็นการขยาย ขอบเขตมากเกินไปจนความจำเป็น

คำชี้แจง ๒ คำนิยามข้อมูลความมั่นคงของรัฐและความลับของทางราชการได้อ้างอิงมาจากคำนิยาม ความมั่นคง ตามพระราชบัญญัติสภาความมั่นคงแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๕๙ และคำนิยามข้อมูลความมั่นคงของรัฐ และความลับของทางราชการของกฎหมายต่างประเทศ อาทิ พระราชบัญญัติความลับทางราชการ ค.ศ.๑๙๘๙ ของสหราชอาณาจักร □พระราชบัญญัติข้อมูลความมั่นคง ค.ศ.๑๙๘๕ ของแคนาดา และ □พระราชบัญญัติ ความลับทางราชการ ค.ศ.๑๙๖๓ ของไอร์แลนด์

ข้อคัดค้าน ๓ คำนียามข้อมูลความมั่นคงของรัฐและความลับของทางราชการ ควรครอบคลุมทุกส่วนที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลความมั่นคงทั้งในมิติทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และข้อมูลทางนิติบัญญัติข้อมูลทางการบริหารข้อมูลทางด้านตุลาการ ด้านการทหาร ตำรวจ และเจ้าหน้าที่รัฐอื่นเกี่ยวข้องกับความมั่นคงของประเทศ

คำชี้แจง ๓ คำนียามข้อมูลความมั่นคงของรัฐและความลับของทางราชการได้อ้างอิงมาจากค่านียามความมั่นคง ตามพระราชบัญญัติสภาความมั่นคงแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๕๙ และค่านียามข้อมูลความมั่นคงของรัฐและความลับของทางราชการของกฎหมายต่างประเทศ อาทิ พระราชบัญญัติความลับทางราชการ ค.ศ.๑๙๘๙ ของสหราชอาณาจักร □ พระราชบัญญัติข้อมูลความมั่นคง ค.ศ.๑๙๘๕ ของแคนาดา และ □ พระราชบัญญัติความลับทางราชการ ค.ศ.๑๙๖๓ ของไอร์แลนด์

ข้อคัดค้าน ๔ ควรเพิ่มแนวทางการมีส่วนร่วมของประชาชน และภาคเอกชนในการต้องรักษาข้อมูลความมั่นคงของรัฐและความลับของทางราชการในทุกภาคส่วน โดยมีหน่วยงานความมั่นคงทำหน้าที่ประสานงานกับองค์กรภาคเอกชนเพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจในการตรวจสอบ ติดตาม เฝ้าระวังภัยคุกคามในทุกรูปแบบ ตลอดจนมีเครือข่ายความมั่นคงภาคเอกชนเพื่อเป็นฐานข้อมูลความมั่นคงต่อไป นอกจากนี้ควรกำหนดมาตรการเฉพาะสำหรับการเปิดเผยข้อมูลความมั่นคงของรัฐและความลับของทางราชการผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ

คำชี้แจง ๔ การคุ้มครองข้อมูลความมั่นคงของรัฐและความลับของทางราชการเป็นภาระเฉพาะจึงสมควรกำหนดให้เป็นหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ

ข้อคัดค้าน ๕ คณะกรรมการข้อมูลความมั่นคงของรัฐและความลับของทางราชการมีความซ้ำซ้อนกับคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คำชี้แจง ๕ คณะกรรมการข้อมูลความมั่นคงของรัฐและความลับของทางราชการ เป็นคณะกรรมการภายใต้ร่างพระราชบัญญัติข้อมูลความมั่นคงของรัฐและความลับของทางราชการ พ.ศ. ซึ่งเป็นกฎหมายเฉพาะ อีกทั้งคณะกรรมการประกอบด้วยผู้แทนหน่วยงานด้านความมั่นคง จึงมีความเชี่ยวชาญพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ได้อย่างเป็นธรรมเพื่อประโยชน์ทางความมั่นคง

ข้อคัดค้าน ๖ การกำหนดให้คำวินิจฉัยของคณะกรรมการ ตามมาตรา ๑๔ ไม่สามารถตรวจสอบโดย ฝ่ายตุลาการได้ เป็นการทลายหลักนิติรัฐ ซึ่งโดยหลักการแล้ว การกระทำทางปกครองใดๆ ไม่ควรถึงที่สุด โดยฝ่ายปกครองเอง ต้องถูกรับรู้และตรวจสอบโดยฝ่ายตุลาการด้วย

คำชี้แจง ๖ บทบัญญัติดังกล่าวได้ถูกเทียบเคียงมาจากพระราชกำหนดการบริหารราชการ ในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘ ที่มีวัตถุประสงค์ให้การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นไปด้วยความ รวดเร็ว และควบคุมสถานการณ์ได้ทันถ่วงที อย่างไรก็ตาม ร่างพระราชบัญญัติข้อมูลความมั่นคงของรัฐและ ความลับของทางราชการ พ.ศ. มิได้ตัดสิทธิการยื่นฟ้องคดีต่อศาลยุติธรรม

ข้อคัดค้าน ๗ ควรเพิ่มบทกำหนดโทษสำหรับการกระทามิชอบในหน้าที่ หรือประมาทเลินเล่ออย่าง ร้ายแรงในหน้าที่

คำชี้แจง ๗ บทกำหนดโทษดังกล่าวสอดคล้องตามประมวลกฎหมายอาญา นอกจากนี้ การกำหนด โทษที่สูงเกินไปอาจเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้กระทำการโดยสุจริต ข้อคัดค้าน ๘ บทกำหนดโทษสูงเกินไป คำชี้แจง ๘ บทกำหนดโทษดังกล่าวสอดคล้องตามประมวลกฎหมายอาญา นอกจากนี้ การกำหนดโทษที่ต่ำเกินไป อาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายขาดประสิทธิภาพ
